

UUT'T OLDE VODDEN

Iej wet dat ze bie jommerdag
Hier drok waarn met ut heujen,
En as ter swinters gin snee lag
Zag ie z' ok wel us sneujen.
Tussen kempe en langs de wei
Waarn op n boerderieje vólal
Buskes van holt, nbetjen kot grei
Dee k moor heggen neumen zal.
Hoas óveral woorj een kamp
vindt
Greujden dat akkermóolsholt,
Ze zeíen, das tegen de wind,
Dan ist hier neet zo kolt!
tWas mees elzenholt en berken,
Hazelnóttén zag ie door ok vake
Moor ie j zollen al gaw merken
Ut eiken was toch hoofdzake!
As tat holt acht joor was olt
Zollen ze d heggen sneujen goan,
Hiewen vot al ut „oonholt”,
Alleen ut eiken bleef tan stoan.
Neet allene de kampheggen
Moor ok wel een heel bosch
Ginge ze zo fleggen”
„a/ En sneujden der op los!
In de busse woor graven waarn
Woorj óver hen mos springen
Wast moeiluk ut holt te vergaarn,
Sleute waarn lastuge dingen!
As zon sloot vol water was
Kreej al gaw de veute nat
En in de klompe een plas
Slim naar en kolt was tat!
tDunne sneujholt werd
op-ebonnen
An busse, metn wée, heel securr
En vant dikke holt door konnen
Ze kleufholt maken veur t vuur!
tHolt wodden ok wel uut edragen
En eslept kot an de weg,
Van dee busse wodden later dage
Een bosmiete an eleg.
Moor eers pecelen maken
Een peceel dik holt was zon hoop
Doorbie j zetten ze een baken
Das veur de holt-veekop.
Met de busse ging tnet zo,
nTrop busse kwam een boake
bie j,
Zo kwam dan ut hele gedoo
Te koop veur oew en mie j.
De notarus heel dee verkoop
Al tvolk der hen, ngrote trop

En dr kwam altied bie j oew koop
Nog tien pecent bóven op!
De bakkers waarn op busse holt
Ok gek ast dreuge was,
Ze betaalden twel neet met gold
Moor tkwam eur goed van pas.
Ze stokten der eur óven mee
Zo ast was in dee tied,
tNiejmoeds stokken kennen zee
Toè helemóol nog niet!
Moor buutenluu en boern
Zollen tholt ok veur zich vergen
Bie j de boern zag ie bie j toern
Bosmieten wel as bergen!
tVenuus en tvuur maakten ze an
Altied met dee dunne sprikken!
tDikke holt kwam ok brandholt
van
Moor dee gebruikten zok als
rikken.
tEikenholt dat dus bleef stoan
In dikte as pols tut onderbeen
Kon nog effen greujen goan
tSton door noew gans alleen!
Dee heisters of heesters dan
Wodden heel netjes op esneujt,
tWaarn ech kleine beumkes tan
Oaver thele bos uut estreujt!
Moor as nog een zomer en
winter
Door óver hen waarn egoan
Zollen ze van hier tut ginter
Ok dee eiken neer goan sloan!
Tegen de mei, ast vee ging van
stal
Dan mossen ze goan schellen,
Schellen beteikent in diit geval
Ut eikenholt ontvellen.
Een klopbanke, npaar meter
lange
Van een boom middelmótug
zwoor
Op peute, dan konnen zan de
gange
En begonnen te schellen door!
Met de bièle of de hiepe
De heisters an de grond ekwakt
En wieter met dee iepe
An wat kottér stukken ehakt.
Zuuver éven lange, op vaste moat
Maakten ze ieder knuppeltjen,
De scheller vedeéenen neet kwoad:
Van de honderd toè een

dubbeltjen!
Ai zo achter de klopbanke ston,
Dee was iets leager as oew lende
En met tat kloppen dan begon
Dan kwam dooran hoas gin ende!
tGing dage lange dan deur
Ze klopten drop as gekken
In dee baste kwam een scheur
Dan koj de schelle dr afstekken!
Ut kloppen deej met de dul
Of wel met biéltjes rugge,
tAfstekken van tbastenspul
Met ut scherpe, tmos vlugge!
Veral ast greujzaam weer was
Zag ie dat theel vlot gong
tWas tan hoas of de bas
Der met plezier afsprong!
Moor as de wind vekeerd ston
Beveurbeeld Noord Oost was,
Dus zo schroal as ut moor kon
Dan wodden tshellen een las!

tSchèèlen soms de helfte wel
Daj der minder konnen doon
Dan zatten ze lilluk in de knel
Vedeenen moor thalve loon!
Dee baste, low moor eeke zeggen
Dee geurden, twas zoer-zeute
Zoj onder de klopbanke leggen
Estapeld tussen dee peute.
De eek woor tfeiteluk om ging
Dat was nog al duur grei,
Iej zorgden daj dee goed opving
Dat dee der goed bie j lei!
De kake witte knuppels tan
Smetten ze neer oft was schroot
Later bonnen ze der buskes van
Precies, en zuuver éven groot!
Dikke knuppels heelen ze appat
Dee neumen ze duuzend-holte
kDenke ut was brandholt en dat
Ze z'in tvuur stokten bie j kolte!
tAfvál, tóppe en de tekke door
Dee kwadden heit ai tzo wilt,
Mossen soms liggen bliéven moor
As beschutting veur ut wild.
Noa n loojerieje ging dee eek
Gebruukten tbie j tmaken van
leer,
En zon bosch in disse streek
Mos in acht joor nieu greujen
weer!